

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7893** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр с чл. 93 ал.10 вр с ал.6 от ЗООС.

Образувано е по жалби № 14101 и № 14102 от 2.08.2023г , уточнени с молба от 28.08.2023г на Н. В. В. срещу Решение № СО-115-ПР/28.07.2023 г. на директора на РИОСВ-С. с което на осн чл. 93 ал.1 т.2, ал.3 и 6 от ЗООС, чл. 7 ал.1 и чл. 8 ал.1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда /Наредба за О./, чл. 31 ал.4 и 6 от Закона за биологичното разнообразие, чл. 40 ал.4 вр с чл. 2 ал.1 т.1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони /Наредба за ОС/ и представена писмена документация от възложителя по Приложение № 2 към чл. 6 от Наредбата за О. и по чл. 10 ал.1 и 2 от Наредбата за ОС и получено становище от СРЗИ е решено да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение за „Реконструкция на стадион „Българска армия“ в ПИ 68134.109.30, паркоустройство и благоустройство на прилежащото пространство около ПИ 68134.109.29 и ПИ 68134.109.30, чрез засаждане на нова дървесна растителност и алейна мрежа“, район С., [населено място], която няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване на защитени зони.

Твърди нищожност, евентуално материална незаконосъобразност и

допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Процесното решение не било оповестено чрез централните средства за масово осведомяване по см. на чл. 99 ал. 6 т.2 от ЗЗОС. Реализацията на ИП без извършване оценка на въздействието върху околната среда ще го лиши от правото му на здравословна и благоприятна околна среда в съответствие с установените стандарти и нормативи в страната. Допълнителни аргументи излага в писмени бележки.

Ответникът – Директор на РИОСВ С. в с.з. чрез процесуалния си представител излага доводи за неоснователност на жалбата и моли да се отхвърли.

Заинтересованата страна „Спортни имоти Българска армия“ АД чрез процесуалните си представители оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по инициатива на „Спортни имоти Българска армия“ АД с което е уведомило Директора на РИОСВ-С., че има инвестиционно предложение с предмет: „Реконструкция на стадион „Българска армия“ в ПИ 68134.109.30, паркоустройство и благоустройство на прилежащото пространство около ПИ 68134.109.29 и ПИ 68134.109.30, чрез засаждане на нова дървесна растителност и алейна мрежа“

Предложението е обявено на интернет страницата на РИОСВ С. и е уведомен кмета на СО и на район С. /л. 226, л 225 и л. 227 от делото/ .

Възложителят е публикувал на страницата на „Софийски вестник“ ИП резултат на което са постъпили възражения, мнения и предложения от представители на Н. „Да спасим Б. градина“, Сдружение за изследователски практики, Обединение ССА-С. и граждани, между които и настоящият жалбоподател /л. 58 и сл от делото/, които след изискана допълнителна информация от възложителя, са приети за неоснователни.

На 28.07.2023г ответникът- директор на РИОСВ-С. издава процесното Решение № СО-115-ПР с което на осн чл. 93 ал.1 т.2, ал.3 и 6 от ЗООС, чл. 7 ал.1 и чл. 8 ал.1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда /Наредба за О./, чл. 31 ал.4 и 6 Закона за биологичното разнообразие, чл. 40 ал.4 вр с чл. 2 ал.1 т.1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони /Наредба за ОС/ и представена писмена документация от възложителя по Приложение № 2 към чл. 6 от Наредбата за О. и по чл. 10 ал.1 и 2 от Наредбата за ОС и получено становище от СРЗИ е решено да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение за „Реконструкция на стадион „Българска армия“ в ПИ 68134.109.30, паркоустройство и благоустройство на прилежащото пространство около ПИ 68134.109.29 и ПИ 68134.109.30, чрез засаждане на нова дървесна растителност и алейна мрежа“, район С., [населено място], която няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване на

защитени зони.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта: Жалбите са допустими за разглеждане, като подадени от лице с правна легитимация, съобразно изричната разпоредба на чл. 93, ал.10 от ЗООС във връзка с т. 25 и т. 24 от §1 от ДР на ЗООС, даващи легални определения на понятията „общественост“ и „засегната общественост“. Необходимостта от извършване на О. се преценява въз основа на подробно изброените в чл. 93, ал. 4 ЗООС критерии, като в точка 4 изрично е посочен общественият интерес към инвестиционното предложение.

Според правната доктрина незаконосъобразността има две проявни форми - нищожност и унищожаемост. Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност. В административното право, за разлика от гражданското право, липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответния акт е нищожен и в кой случаи е унищожаем. Подходът при разграничаването им е конкретен за всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение. Съгласно безпротиворечивата константна съдебна практика, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазването на предписаната от закона форма, винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона, следва да се преценяват във всеки конкретен случай, относно това по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган. Прието е, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки, непоправими недостатъци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третират от правото като несъществуващи, поради което не пораждаат правни последици. Основанията за прогласяване на нищожност на административните актове са: липса на компетентност; липса на форма; пълна липса на правно основание; невъзможен предмет; несъществуващ адресат и др.

По основателност :Оспореният акт е валиден административен акт, като издаден в писмена форма от компетентен орган. Решението е издадено от компетентен орган, арг. чл. 93, ал. 3 от ЗООС при условията на заместване съгласно Заповед за заместване № РД -97/ 24.09.2021г. / л. 292/ на директора на РИОСВ С..

Противно на доводите на жалбоподателя, Решението е издадено при спазване на административнопроизводствените правила по чл. 95, ал. 1 от ЗООС. Възложителят е уведомил компетентния орган за инвестиционното предложение. Директорът на РИОСВ-С. е обявил предложението на интернет страницата си и е уведомил Кмета на СО и район С.. Кметът на СО от своя страна е обявил инвестиционното предложение на интернет страницата на общината. /л. 226, л 225 и л. 227 от делото/.Съобразно характеристиките на инвестиционното предложение и в съответствие с разпоредбите на чл. 95, ал. 3 от ЗООС и чл. 9, ал. 1 от Наредбата за О., са проведени консултации със специализираните ведомства, в т.ч. и Столична регионална здравна инспекция и представители на засегнатата общественост. След

представяне на допълнителна информация и документи е дадено становище, че за реализиране на ИП не е необходимо извършване на О.. След преценка, че инвестиционното предложение представлява изменение на обект, попадащ в обхвата на т.10 б „б“ от Приложение № 2 към ЗООС и след обсъждане на представената документация и изпълнение на процедурата по глава шеста, раздел трети на ЗООС, компетентният орган е счел, че няма вероятност ИП да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони и е издал оспореното Решение, с което е предвидено да не се извърши оценка на въздействието върху околната среда. Спазени са изискванията на чл. 95, ал. 1 от ЗООС и чл. 4, ал. 1-2 от НУРИОВОС. Тоест, засегнатото население и заинтересованите страни са надлежно информирани за инвестиционното предложение на възможно най-ранен етап. Обезпечена е възможността им да изложат становища, обществеността е уведомявана своевременно за започването на производството и за предприетите действия, поради което правото и да участва в административното производство не е било накърнено. Подадените от тях възражения са обсъдени и преценени като неоснователни. Относно наведените в уточнителната молба от 28.08.2023г доводи за нарушение на чл. 99 ал.6 т.2 от ЗООС, а именно че процесното решение не било оповестено чрез централните средства за масово осведомяване, е необходимо да се отбележи, че посочената разпоредба не е приложима в случая за решението издадено на осн чл. 93 ал б ЗООС с което решено да не се извършва оценка на въздействието върху околната среда, а касае решение с мотиви, съдържащи обосноваването заключение на компетентния орган относно значителното въздействие на инвестиционното предложение върху околната среда и човешкото здраве, тоест такова с което се приема, че е необходима О., а не да не се извършва О.. Също така оповестяване решението по О. е свързано с възможността да се реализира правото на обжалването му, тоест с допустимостта на жалбата и не е свързано с преценката за законосъобразността му. Тези изложени от жалбоподателя доводи са относими към преценка допустимостта на оспорването, не и към преценка законосъобразността на процесното решение. Също така, жалбоподателят е реализирал правото си на обжалване, в хода на съдебното производство е направил възражения, не е лишен от възможността да организира защитата си и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си. Не са налице нарушения на процедурата по издаването на оспореното решение, които да обуславят извод за формална /процесуална/ незаконосъобразност.

Актът съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително фактически и правни основания за издаването му. Както самото решение за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда, така и приложените към административната преписка писмени доказателства представляват фактическите основания за издаването на административния акт, като в тях се съдържат описанието на инвестиционното предложение, доказателства за извършените действия по одобряването на процедурата и изготвените становища в резултат на тях. Административният акт е мотивиран.

Не са налице основания за обявяване на нищожност на процесното решение, тъй като с оглед изложеното по-горе същото е издадено от компетентен орган, в предписаната за това писмена форма. Не е налице превратно упражняване на власт, защото процесното решение е допустимо от закона, който предвижда ред за

издаването му. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя като част от засегнатата общественост в производството по издаване на решението. Поради изложеното, законосъобразността на оспорения акт, ще следва да се преценява съобразно съответствието му с материалния закон.

Обжалваното решение е издадено на основание чл. 93, ал. 1, т. 2, ал. 3 и, ал. 6 от ЗООС; чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за въздействието върху околната среда; чл. 31, ал. 4 и, ал. 6 от Закона за биологичното разнообразие и чл. 40, ал. 4 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони.

В хипотезата на чл. 93, ал. 1, т. 2 от ЗООС, необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда на ИП се преценява за всяко разширение или изменение на инвестиционни предложения съгласно приложение № 2, които вече са одобрени или са в процес на одобряване, изпълнени са или са в процес на изпълнение, ако това разширение или изменение може да доведе до значително отрицателно въздействие върху околната среда. Процесното ИП, а именно „Реконструкция на стадион „Българска армия“ в ПИ 68134.109.30, паркоустройство и благоустройство на прилежащото пространство около ПИ 68134.109.29 и ПИ 68134.109.30, чрез засаждане на нова дървесна растителност и алейна мрежа“, попада в обхвата на т. 10 б „б“ на Приложение № 2 към ЗООС, а именно за урбанизирано развитие, включително строителство на търговски центрове и паркинги. Неподкрепени с доказателства са твърденията на жалбоподателя, в т.ч. и подробно развити в писмената му защита, че не се касае за реконструкция, а за нов строеж. Обстоятелството, че се касае за реконструкция на стадион „Българска армия“, а не за изграждане на нов строеж е видно и от представените по делото на л. 308 и л. 309 визи за проектиране. Изложените аргументи в писмените бележки на жалбоподателя за „невалидност“ на издадените визи не следва да се обсъждат в настоящото производството, тъй като законосъобразността им подлежи на проверка по друг ред.

Необходимостта от извършване на оценка за въздействието върху околната среда се преценява по критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС, като преценката се основава на представената от възложителя информация и получените становища, констатации или резултати от консултации, арг. чл. 7 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда. Съдът намира за обосновани мотивите, изложени от директора на РИОСВ-С. в оспорения административен акт. Административният орган е изследвал необходимостта от извършване на О. въз основа на всеки от критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС. /т. I, т. II т. III и т. IV от процесното решение / Следва да се отбележи, че при постановяване на решение по чл. 93, ал. 6 от ЗООС административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, а съдът само проверява дали органът е разполагал с такава и спазил ли е изискването за законосъобразност на издадения административен акт. ИП не е от категорията, за която задължително се извършва оценка, тъй като дейността попада в Приложение № 2. В тази процедура административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност да извърши или не оценка на въздействието върху околната среда за всеки конкретен случай, като се ръководи от посочените нормативно определени критерии. Оперативната самостоятелност не

означава че ответникът може да се отклони (да не спази) законоустановените условия за това. Когато органът действа при оперативна самостоятелност, предвидените нормативни условия също са задължителни. (В този смисъл и ТР № 4 ОТ 22.04.2004 Г. ПО АДМ. Д. № ТР-4/2002 Г., ОСС НА ВАС). Актът се проверява по съдебен ред за неговата законосъобразност, а тя освен преценката дали органът не е нарушил съответните законови рамки включва в себе си и отговор на въпроса дали той не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона. (арг. от чл.169 АПК).

Въз основа на представената от възложителя документация и становища на съответните институции, административният орган е изследвал задълбочено всички показатели и е достигнал до единствено възможния извод, че ИП няма да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони. ИП не засяга обекти от Националната екологична мрежа, защитени територии по ЗЗТ и защитени зони от „Натура 2000“, определени съгласно З.. Най близко разположена защитена зона се намира на около 6, 40 км от обекта на инвестиционното предложение, поради което няма вероятност да се окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в най-близко разположената защитена зона. Административният орган обосновава и подробно /т. I, т. II т. III и т. IV от процесното решение / е обосновал липсата на необходимост от извършване на О. въз основа на всеки от критериите по чл. 93, ал. 4 от ЗООС . Обезпечил е опазването на околната среда чрез изрично дефинираните условия /т.1 до т.16 от решението/ за реализиране на ИП. В хода на административното производство на са ангажирани доказателства за противното. Инвестиционното предложение попада в обхвата на чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони и подлежи на процедура по оценка за съвместимостта му с предмета и целите за опазване на защитените зони по реда на чл. 31, ал. 1 във връзка с ал. 4 и 6 от Закона за биологичното разнообразие. Такава преценка е била направена по чл. 40, ал. 4 от Наредбата за ОС и компетентните длъжностни лица са констатирани, че ИП няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитена зона. Не се доказва по никакъв начин твърдяното от жалбоподателя, че реализацията на ИП без извършване оценка на въздействието върху околната среда ще го лиши от правото му на здравословна и благоприятна околна среда в съответствие с установените стандарти и нормативи в страната.

С оглед изложеното, съдът приема, че процесното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като при издаването му не са допуснати такива нарушения на процесуалния и материалния закон и целта му, които да обусловят неговата нищожност, нито незаконосъобразност. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските:

Страните не претендират разноски.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалби № 14101 и № 14102 от 2.08.2023г , уточнени с молба от 28.08.2023г на Н. В. В. срещу Решение № СО-115-ПР/28.07.2023 г. на директора на РИОСВ-С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението до страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: